

Célba ért a berettyóújfaluiak ajándéka Székelylengyelfalván

Idén kilencedik alkalommal indult útnak az a hétfős lelkes csapat, amely a berettyóújfalui önkormányzat és a Bihari Népfőiskolai Egyesület, valamint a Megyei Szabadművelődési Népfőiskolai Egyesület szervezésében karácsonyi csomagot vitt a székelylengyelfalvi gyerekeknek.

A két település kapcsolata abból ered, hogy Orbán Balázs (1829-1890) Lengyelfalva szülőtte, ám a XIX. század második felében Bihar vármegyét képviselte az Országházban. A testvér települési kapcsolat a 2000-es évek elején szövődött, s az ajándékozás megszokás nélkül 2008 óta tart.

Az idei ajándékosztás aranyvasárnapra esett, amikor is a mintegy 300 lelkes falucska ékszerdobozában, a római katolikus templomban szentmise keretében vehette át a 76 gyermek a névre szóló ajándékot.

Bálint Domokos önkormányzati képviselő, egyházgondok, ünnepi beszédében köszönetet mondott azért, hogy az újfaluiak évről évre örömet, boldogságot varázsolnak a lengyelfalvi gyerekek arcára.

„A játékonyság gerjesztője az örömszerzésnek. Igazi ember az, aki szeretni tud. Aki szeretni tud, az jó is tud lenni. Aki szeretni tud, az le is tud mondani. Aki szeretni tud, az örömet is szerez embertársainak.” – hangsúlyozta a vendéglátó, aki áldásos, békés karácsonyt és egészségben, bőségben eltöltendő boldog új évet kívánt a jelenlévőkön át valamennyi berettyóújfalui lakosnak.

Porkoláb Lajos, a küldöttség részéről szólt a gyerekekhez, hiszen mint fogalmazott, miattuk érkeztek Lengyelfalvára. – „Minél többet adunk, annál több marad nekünk” – hangsúlyozta, s bemutatta azokat, akik rendszeres visszatérői az ajándékhozó csoportnak – Dr. Iszlai Sándor főorvos, Dr. Gömöri György főgyógyász – valamint azokat, akik első alkalommal vállalkoztak a 400 kilométeres útra: Papp Gyuláné, Agódi Pál és Dragomán György.

A szentmisét celebráló Benedek Sándor plébános is köszönetet mondott a szeretet csomagjaiért, mint mondotta: minden elmúlik, ám a szeretet megmarad.

Kép és szöveg: **Nyíró Gizella**

KÖLESDI NÉPFŐISKOLA: Gazdag Ferenc előadása Szinnyei Merse Pál életéről és művészetéről

2016. november 28-án ismét Gazdag Ferenc tanár előadását hallgattuk a Népfőiskola foglalkozásán. Most Szinnyei Merse Pál életével és munkásságával ismerkedtünk.

2016. november 28-án ismét Gazdag Ferenc tanár előadását hallgattuk a Népfőiskola foglalkozásán.

Most Szinnyei Merse Pál életével és munkásságával ismerkedtünk, akiről a korabeli kritikusok azt mondták, hogy nem gazdálkodott jól a tehetségével, mert a családi életet mindig előbbre valónak tartotta.

Nemzeti érzelmű nemesi családból származott, amelynek körében nemzedékek óta megszokott volt az irodalom, a zene és a képzőművészet művelése. A család apai és anyai részről is 700 éves múlttal rendelkezik.

1845-ben született Szinyeújfalun. (+1920. Jernye)

Apja Szinyei Merse Félix, anyja Jekelfalussy Valéria nyolc gyermeke közül Pál a harmadik. Édesapja Kassán szerzett jogi végzettséget, mindvégig támogatta fia művészi ambícióit, édesanyja pedig irodalom- és zenekedvelő asszony volt, aki jelentős vagyont hozott a házasságba.

Jekelfalussy Valéria a Sáros vármegyei nőegylet létrehozója és első elnöke volt. Maga is írt verseket, a Kisfaludy társaság egyik alapítója.

A szabadságharc alatt minden ezüst holmijukat és ékszereit a szabadságharc céljaira ajánlotta fel. Részt vett az eperjesi hadikórház megszervezésében. A szabadságharc bukása után 50 kancsuka-ütre ítélték, amit csak otthona elhagyásával kerülhetett el.

Szinnyei Merse Pál tanulmányait Eperjesen, a katolikus gimnáziumban folytatta hatodikos koráig, amikor megbukott (összes osztálytársával együtt), ugyanis az iskola szlovák tanárait egy politikai tüntetésen magyár diákok kergették meg.

Így magántanuló lett, majd Nagyváradon tanult és érettségizett.

Gimnazista éve alatt kezdett komolyabban a festéssel foglalkozni, Mezey Lajos tanítványa, aki mellett több képet is készített.

Tanulmányait a müncheni Képzőművészeti Akadémián folytatta, ahol jól érezte magát.

Szüniidejét Jernyén töltötte, mialatt a család tagjairól rajzok, festmények születtek.

A festményeket elemezve előadónk a színek világába is elkalauzolt bennünket, így hallottunk a főszínekről, a 6-os, 9-es, 12-es színekörrel, a színellentétekről, a hideg, meleg színekről, a komplementer (kiegészítő) színekről, de téma volt a színszerkesztés, a tér érzékeltetése, a vonalperspektíva, a levegőperspektíva, ami a színek erejét megtöri.

Előadónk a vetített rajzok, tanulmányok, festmények hangulatára, az elrendezésre, a színek és tónusok kontrasztjára, a perspektivikus irányvonalakra, az uralkodó színekre és kontrasztokra egyaránt felhívta a figyelmünket.

Egy érdekes, tanulságos művészettörténeti órát kaptunk, amit őszinte tapsal köszöntünk meg.